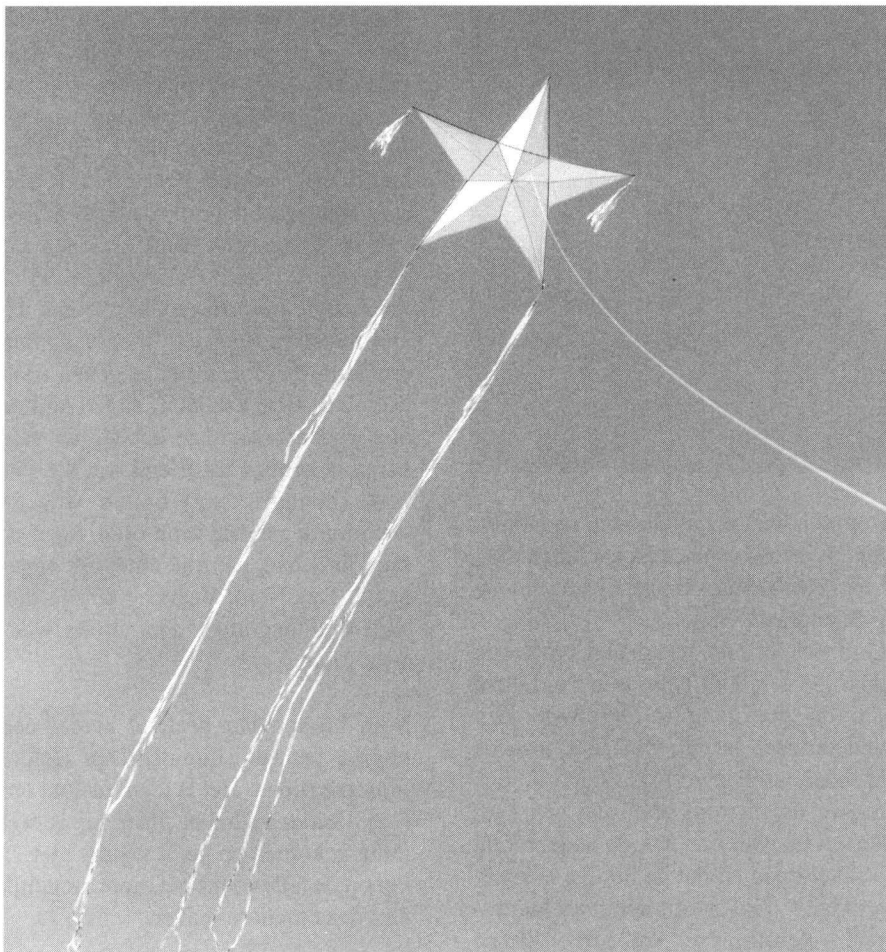


# ster met vijf punten



Een van de afbeeldingen in Pelham's vliegerboek bleef mij lange tijd intrigeren. Het was de vijfpuntige ster, een vlakke vlieger met drie stokken en twee staarten. De beschrijving ging uit van een vaste touw-en-papier constructie, maar ik wilde hem opvouwbaar en van moderne materialen maken. Op een goede dag ben ik er aan begonnen.

## Testmodel.

Eerst een kleine om te proberen. Van een groot formaat vuilniszak en 6 mm ramin stokken (stoklengte 102 cm). Na wat experimenteren met de toom vloog hij goed. In de beschrijving stond dat er twee staarten aan moesten, maar dat wilde ik eerst zelf proberen. De beschrijving klopt: met één staart vliegt deze ster echt niet. Die ene staart had ik net als bij een zeshoek aan een lijntje tussen twee onder-

punten gehangen.

Een ander probleem was lastiger op te lossen. Zoals alle echt vlakke vliegers was ook deze ster niet te corrigeren bij een duikvlucht. Een vlakke vlieger wordt door de staart met zijn neus in de wind gehouden, maar het maakt zo'n staart niet uit of de vlieger keurig hoog in de lucht staat of als een kamikaze omlaag stort. In beide gevallen houdt de staart de vlieger op koers. In bosachtige gebieden, waar ik meestal vlieger, is de wind wisselvallig, vooral als er thermiek bijkomt. De oplossing voor dit probleem is een kromgespannen ligger. De v-stelling zorgt voor stabilisatie en is onmisbaar. Het geeft de vliegeraar bij een plotselinge duikvlucht de kans de vlieger eerder onder controle te krijgen.

Bij de vijfpuntige ster wist ik een tijdlang niet hoe dit uit te voeren. Het gewoon spannen van de ligger werkte

niet, want hij bleef niet op zijn plaats, het dek ging plooiën en de vorm werd lelijk. Achteraf gezien was de oplossing eenvoudig: een extra lijn van het midden van de spandraad naar de top van de ster waarmee de ligger in de juiste stand blijft. Sterker nog de vorm van de vlieger wordt er beter door, want deze combinatie van spanlijnen voorkomt nog een ander schoonheidsfoutje; namelijk dat de onderste punten door de winddruk naar elkaar toe buigen. Dat gebeurt nu minder.

## De grote ster.

Tijd voor de 'echte' ster. Na lang denken over maten, kleuren en patronen kwam ik op een stoklengte van twee meter in 6 mm RCF en een tamelijk voor de hand liggend patroon in twee kleuren geel. Met deze afmetingen passen de patroondelen tamelijk efficiënt op de standaard stofbreedte. Bij stokken van twee meter lijkt 6 mm niet erg sterk, maar er zit weinig zeiloppervlak tussen en ik heb graag lichte vliegers. De stokken zijn in het midden deelbaar want ik heb ook graag compacte vliegers.

De grote gele ster bleek erg goed te vliegen. Zo goed zelfs dat hij een wel erg steile vlieghoek aanneemt bij wat thermiek. Het gevaar bestaat dan dat hij door het zenit heen gaat en opzij duikt. Ik heb extra kwastjes aan de zijpunten gehangen, dat hielp een beetje en bovendien staat het leuk. Andere probeersels leverden geen verbetering op.

## Materiaallijst.

- \* 2 x 1,2 m ICAREX P31 (bij twee kleuren) voor de vlieger
- \* 1,5 m extra voor de staarten (zie tekst voor alternatieven)
- \* 6 x 1 m RCF 6 mm
- \* 4 splitdoppen 6 mm
- \* 3 koppelbussen 6 mm
- \* 12 m lijn (45 kg Dacron bijvoorbeeld)
- \* Aluminium toomring
- \* Eventueel 4 kleine wartelclips voor de staarten.